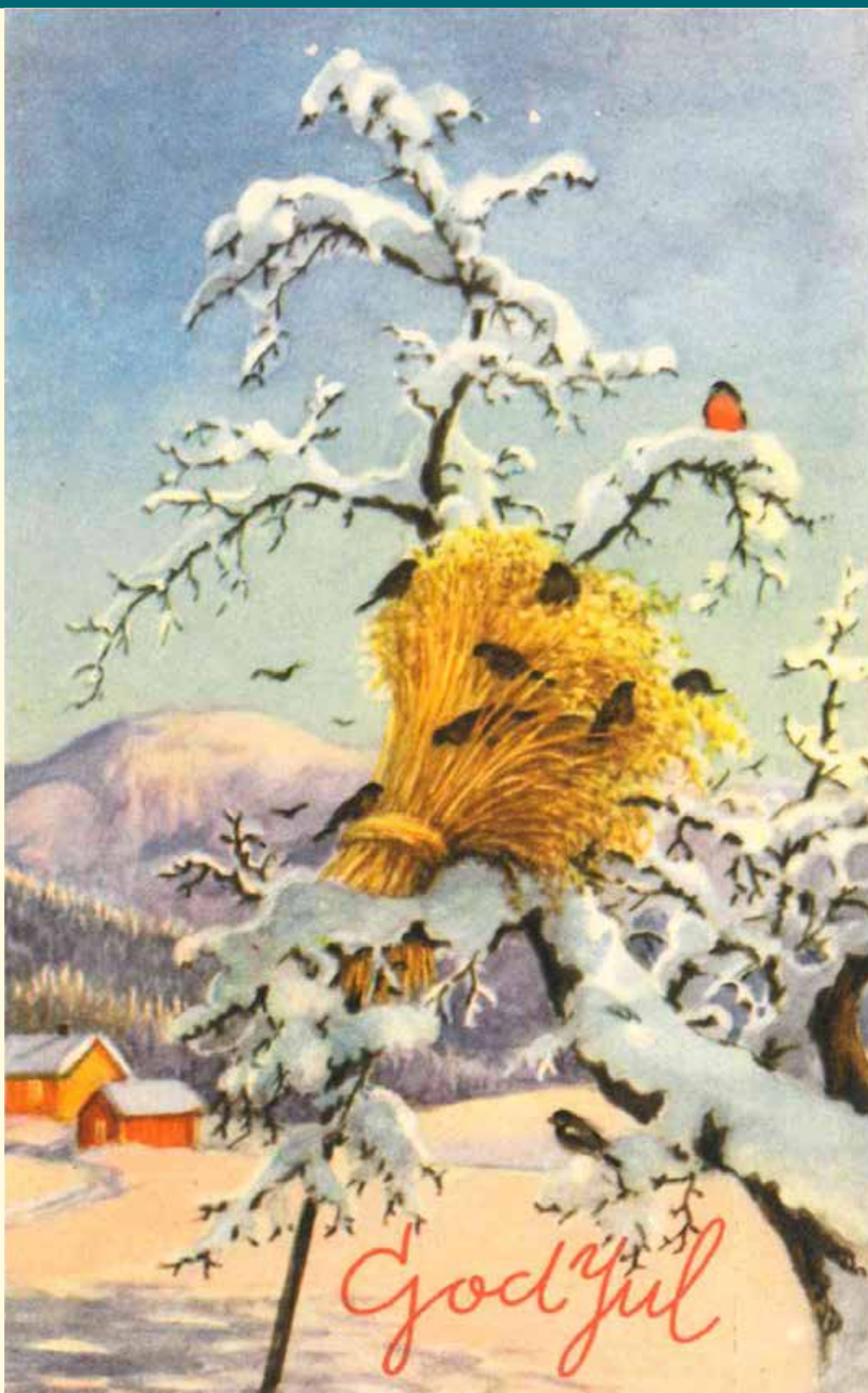

MENIGHETSBLAD FOR

KOLBU

Nr. 4 * september 2025 * 16. årg. * *Fred være med dere! Luk. 24,36a*

Kontortid: Kom gjerne innom
 når du ser at noen er her!

Telefonen er betjent tirsdag - fredag
 kl 10.00 – 14.00

Sokneprest:
Anne-Hilde
Wesenberg Helland
 Mobil: 41 90 62 32
 E-post: ah524@kirken.no

Diakon:
Janne Alvilde Arntzen
 Mobil: 40 45 51 91
 E-post: jg389@kirken.no

Kantor:
Torbjørn Dyrud
 Mobil: 92 28 24 94
 E-post: td563@kirken.no

Leder Trosopplæringen
i Østre Toten:
Anny Holien
 Mobil: 99 61 47 24
 E-post: ah538@kirken.no

Vikar for kirketjener:
Jens Ulrud
 Mobil: 92066737
 e-post: ju694@kirken.no

Kirkeverge i Østre Toten:
Rannveig Theisen
 Mobil: 93 22 33 32
 E-post: rt287@kirken.no

Leder Kolbu menighetsråd:
Anne Kari Hovde

Menighetsblad for Kolbu
 utgis av Kolbu menighetsråd

Redaksjon: Åse Marit Berg Narum, Eva Hveding Bergum, Jens Amlie, Karsten Nyborg, Janne A. Arntzen og Anne-Hilde W. Helland
 Kontonummer: 2050.09.01617
 VIPPS 100651 Kolbu menighet
 Trykk: Land Trykkeri

Neste nummer av menighetsbladet
 kommer ut i mars 2026

Frist for innlevering av stoff: 15. februar

Forsidebilde: Julekort fra 1954,
 utlånt av Jens Amlie.

Julehilsen fra menighetsrådet

I skrivende stund har gradestokken krøpet under null og mørket kommer stadig raskere om ettermiddagen. Et klart tegn på at vinter og jul nærmer seg. I år har menighetsrådet, med alle våre gode hjelpere, fortsatt jobben med vedlikehold av kirkestua. Nye gardiner er på plass og utvendig maling er gjennomført. Husrom er nødvendig, men lite vits i hvis vi ikke fyller det med liv. Vi håper at Kolbu kirke og kirkestue kan være et godt sted å treffes, ikke bare i jula, men resten av året også. Treff som gir både psykisk, fysisk og åndelig påfyll.

Julekort fra 1955
Juleklokker -
Jens Amlie

Kolbu menighetsråd ønsker alle ei velsignet julehøytid med påfyll av det hver enkelt trenger for dagene som kommer.

For menighetsrådet
 Anne Kari Hovde

Gullkonfirmanter i Kolbu kirke

Foran: Sokneprest Anne Hilde Wesenberg Helland, Bjørn Atle Myhren, Roy Ensrud. Midterste rekke: Marit Lundborg Jacobsen, Hilde Ødegaard, Jan Dagfinn Hovde. Bakerste rekke: Marie Kristin Solberg Glemmestad, Nils Sverre Engelién, Ulf Eng, Steinar Lundvoll, Marit Johanne Hørthe, Per Jarle Møllerhagen.

Søndag 21. september feiret 11 gullkonfirmanter at det nå var 50 år siden de ble konfirmert i Kolbu kirke. Det ble så tydelig på gudstjenesten at det å være konfirmant nå er annerledes enn for 50 år siden. «Vi lærte mye gjennom å pugge, nå lærer dekk mye ved å delta og gjøre. Men konfirmasjon' og det å være i kjørkja er det samme,» sa en av dem.

Gullkonfirmantene koste seg, og hadde en trivelig stund sammen i Kirkestua etter gudstjenesten. Fint å treffes, men vemodig at noen er borte. «Her er vi døpt, og her var vi konfirmanter - og nå er vi her som gullkonfirmanter. Det er godt å få komme tilbake til kjørkja med liva våre. Og få med seg den velsignelsen det er å høre at vi er Guds barn uavhengig av alder og årgang.»

Det nye livet – den dyrebare gaven

Juleandakt ved biskop Ole Kristian Bonden

Når dagene i desember er på det mørkeste, kommer julen med lyset og håpet. I krybben ligger et nyfødt barn – et liv som begynner, men også en gave som gis. Ikke bare til Maria og Josef, men til hele verden. I det vesle Jesus-barnet møter vi en Gud som våger å være liten, som våger å være nær. Han kom til oss som et nyfødt barn, det skjøreste og mest verdifulle vi har, helt avhengig av menneskene rundt seg. Barnet i krybben minner oss om vår egen sårbarhet og avhengighet.

Det var Maria som bar han frem, fødte han i en stall og ga ham varme og nærhet. I Marias omsorg for barnet gjenkjenner vi kjærligheten fra Gud. Og i Jesu tillitsfulle blikk aner vi julemysteriet; At Gud overgir seg i menneskenes hender. Gud gjør seg til ett med alle i verden som er forsvarsløse, maktesløse og svake. Slik utfordrer han oss til å gjenkjenne Gud i alle mennesker – også i oss selv. I barnet blir avstanden mellom oss viska ut.

Juleevangeliet lar oss ane det mysteriet det er, at livet har et feste som er så uendelig mye større enn våre egne krefter. Verden og livet hviler i en kjærlighet som skaper lys der mørket råder, rettferdighet der urett er begått, tro der fortvilelsen har festet taket. Julebudskapet er så storslått, og samtidig så nært. Det er et under og en gave. Det er Ordet som blir menneske, og som tar bolig iblant oss. Det er Guds sønn, lagt i våre hender.

*Du ser på meg blidt og stille –
da undres jeg over at ord
som Angsten og Hatet og Hevnen
er kjent av noen på jord.*

*Så lenge et hjerte skapes
hellig og reint som ditt,
skal mennesket tro og håpe
trass alle tap det har lidt.*

*Jeg løfter deg, barn, som en visshet
mot skjæret av Ragnarok-rødt:
I lyset av regnbuens løfte
blir barnet – vår frelser – født.
Hans Børli "Barnet"*

Velsignet jul!

Biskop Ole Kristian Bonden - Foto Lars Martin Bøe

Visitasgudstjeneste i Kolbu kirke søndag 15. mars kl 11

3.-5. mars kommer biskop Ole Kristian Bonden på visitas til Østre Toten!

Han skal besøke alle menighetene, alle ansatte, og alle menighetsrådene. Dessuten skal han være med på en del av det som skjer i kirkene våre og i Østre Toten kommune.

Siden Hoff kirke er stengt i den perioden, blir visitasgudstjenesten 15. mars lagt til Kolbu kirke. Kirkekaffen blir på Bygdestua. Der vil også biskopen holde sitt visitasforedrag, hvor han kommer med oppmuntringer og utfordringer til oss.

Noter deg dagen! Dette blir en fest-dag!

To julekrybber

To julekrybber - foto Jens Amlie

Vår julekrybbe

Seint på høsten 1974 flyttet vi, to voksne og ei ett år gammel jente, inn i nybygd hus. Året etter fikk småjenta ei søster. Huset ble bygd etter noe modifiserte tegninger fra et avviklet ferdighus-firma, og blant våre tilpasninger var et par nisjer i peismuren. De brøt opp en ganske stor teglstein-flate, og egnet seg godt til noen små pyntegjenstander, tenkte vi.

Det nærmet seg jul, og hva var naturligere enn at den ene nisja ble til en stall? Men etter ei stund, og i god tid før skolealder, ble de små jentene - kreative som barn pleier å være - opptatt av hvordan stallen skulle være. Den var liksom bare et hull i en mur. Dermed ble hullet med ett til en «ordentlig» stall, malt på strie, og med blå himmel over. Og det skulle liksom ikke være tvil, ei skikkelig stor stjerne hørte med!

Med et lite telys fikk Den Hellige Familie både lys og litt varme, så nå var vel julekrybba komplett? Nei, på en måte var det *nå* det hele begynte. Som om småjentene, før de kunne lese, hadde studert begynnelsen på det ene verset av «Det kimer nå til julefest»: *Så la oss gå med åpent sinn / som hyrdene til barnet inn ...* Plutselig en morgen var det kommet to nye gjester i stallen, - en bitte liten trubadur og ei spansk danserinne var de aller

første, og slik har det vært siden, - stadig nye gjester. En nonne og en biskop, ei lita jente med en pusekatt, en snekker og en konduktør, hvem som helst var velkomne! Også våre fem barnebarn har gjennom snart et par ti-år funnet noen bitte små figurer som de mente burde få bli med til stallen.

En annen stall

Da jeg så smått hadde begynt å sysle med teksten til Vår julekrybbe, dukket plutselig dette opp på nettet: dagsavisen Vårt Land ble i fjor hedret med prisen «Årets avis-forside» for 2023. Lille julaften, to og en halv måned inn i Gaza-krigen, framsto avisas forside slik: På en høyde ligger en stall. I stallen skimter vi en mor og en far med et nyfødt barn. Utenfor: et esel og et par sauer. En rødglødende rakett over stallen gir fra seg et skarpt lys, som en stjerne!

Juryen roste forsida for at den viste både ro og uro med sterk symbolikk, og for å illustrere at julefred ikke er en selvfølge.

Forsida hadde denne teksten: «En bønn om fred.»

Jens Amlie

Min Salme

Vår Gud han er så fast en borg – nr 108 i salmeboka

T 1529 Martin Luther, Sal 46

O 1855 M.B. Landstad

M Martin Luther/Hos Joseph Klug 1529

1 Vår Gud han er så fast en borg,
han er vårt skjold og verge.
Han frir oss ut av nød og sorg
og vet oss vel å berge.
Vår gamle fiende hård
til strid imot oss står.
Stor makt og arge list
han bruker mot oss visst.
På jord er ei hans like.

2 Vår egen makt er intet verd,
snart fikk vi banesåret.
Men én går frem i denne ferd,
som Herren selv har kåret.
Vil du hans navn få visst?
Han heter Jesus Krist,
den høvding for Guds hær,
i ham kun frelse er.
Han marken skal beholde!

3 Om verden full av djevler var
som ville oss oppsluke,
vi frykter ei, vi med oss har
den som Guds sverd kan bruke.
Er verdens fyrste vred
og vil oss støte ned,
han ingen ting formår,
fordi alt dømt han går.
Et Guds ord kan ham binde.

4 Guds ord det skal de nok la stå,
og ingen takk de høster.
Gud selv vil mektig med oss gå,
hans gode Ånd oss trøster.
Og om vårt liv de tar
og røver alt vi har,
la fare hen, la gå!
Mer kan de ikke få.
Guds rike vi beholder.

Foto: Kari Bjerke Gjærde

Foto: Eva Hveding Bergum

Noen salmer følger oss som en usynlig tråd gjennom slektsledd og livssituasjoner. For meg er «Min Gud han er så fast en borg» en slik salme. Min oldefar og min mors morfar, Nils Huse fra Romedal, tjenestegjorde i 1905 som grensevakt. Første halvdel av 1905 var preget av stor politisk spenning. Det var frykt for konflikt og krig med svenskene, grensevakten ble styrket og marinefartøyer gjort klare.

Den 7. juni 1905, vedtok Stortinget som kjent enstemmig at unionen mellom Norge og Sverige var oppløst. Oldefar var da på Gardermoen, hvor de ble samlet utpå dagen. I hans gamle militær-salmebok, gulnet av tid og bruk, har han notert en stjerne ved Salme nr. 5 «Min Gud han er så fast en borg». Bak i boka har han notert «No. 5 ble sunget paa Gardermoen den 7de Juni 1905».

Stemningen i landet var preget av uro og usikkerhet, men også av håp. Å løfte frem nettopp denne salmen

den dagen sier noe om hva den betydde: en bekjennelse av at Gud er en trygghet ingen makt kan rukke. Når jeg ser for meg oldefar som ung grensevakt, stående skulder ved skulder med andre i uniform, tenker jeg på hvordan ordene kan ha båret dem – «han er vårt skjold og verge». I en tid da framtida var uvisst, fant de styrke i et fellesskap av både tro og sang.

Også vi lever i urolige tider. Krigen i Ukraina minner oss om hvor sårbar verden er. Derfor opplever jeg at denne salmen fortsatt taler sterkt, kanskje nettopp fordi den ikke skjuler at livet kan være krevende, men likevel peker på et håp som står fast gjennom alt.

Når vi synger «Min Gud han er så fast en borg» i dag, tenker jeg på en forbindelse både bakover og utover – til slekten som gikk før, og til mennesker som søker trygghet og fred i en urolig verden. Det er derfor dette er *min* salme.

Kari Bjerke Gjærde

Kjære Gud, jeg har det godt

Slik begynner en kjent og kjær aftenbønn. Den jeg vokste opp med. Kjære Gud, jeg har det godt. Jeg hadde det godt. Jeg folda hendene, ramsa opp, Kjære Gud, jeg har det godt... Barn på 50-tallet... vi gikk på skolen, lekte ute og ble ropt inn til kveldsmaten. Mor var hjemme. Far var på arbeidet. Trygghet. Forutsigbarhet. Derfor ba vi «Gud bevare far og mor».

Du er god, du holder av meg ...

Vi vokste opp med ... Gud er god. Gud holder av oss. Vi gikk på søndagsskolen. Fikk stjerne. Sang, og ble fortalt at Gud var god. Gud elsker alle barn. Men kan ikke huske at noen sa... alle mennesker i «hele verden» er like mye verdt. Elsket Gud bare hvite, snille barn? Vi hørte om Jesus. Jomfru Maria. Josef var litt fraværende. Men i julekrybba hos bestemor sto han alvorlig bak Maria og Jesusbarnet. Det var ikke før vi ble eldre, vi begynte å undre oss. Tvilen snek seg inn. Den Hellige Ånd? Hva med Josef? Barnetroa ble satt på prøve.

Det hadde vært krig i verden, det visste vi, men de voksne snakka aldri om krigen. Vi spurte ikke så mye heller. Vi var barn. Det hadde vært krig. Nå var det fred. Vi var trygge. «Sola skinte». Men en opplevelse minnet oss på det som hadde vært for ikke så lenge siden. Tyske barn som kom til Norge fra et utbombet hjemland. De gikk av toget med en merkelapp rundt halsen og ble henta av de de skulle bo hos en sommer. Tynne. Tause. Alvorlige. Bærende på minner om død og grusomheter.

Fra en sorgløs barndom på 50-tallet, ble vi kastet inn i 60-tallet. Nyhetssendingene på radioen hadde oppdatert oss om «drivende miner og isfjell i skipsleia». Fiskerimeldinger. Været til sjøs. Nyhetsbildet nå gjorde oss oppmerksom på at verden kanskje ikke var et så trygt sted. Stormaktene sto steilt imot hverandre. Verdensfreden var truet igjen. Vi ble kjent med «Den kalde krigen». Lite visste vi at den skulle forbli iskald i flere generasjoner. Cuba krisa. Vietnam ... den første krigen vi fikk rett inn i stua. Vi ble vitne til drapet på Kennedy, ikke bare én bror, men to. Martin Luther King. Menn som kjempet for forandring. Studentopprør. Flower pover. Make love not war, og Janis Joplin sang ... oh, God give me a Mercedes Benz ... og vi hadde for lengst sluttet å be aftenbønn og takke for alt vi hadde fått.

Kjære Gud gå aldri fra meg. Pass på liten og på stor. Det kom ei tid da vi tvilte. Hvor er den Gud vi lærte om på søndagsskolen? Gud som skulle passe på alle barn i hele verden. «Pass på liten og på stor». «Gå aldri fra meg,» ba vi i aftenbønnen. Passa Gud på de «slemme» også? Måtte vi være snille for at Gud skulle passe på

oss? Gå aldri fra meg. Ta vare på meg. Pass på meg. I bønn snakker vi direkte til Gud. Noen har en privat direkte linje. Det er det fine med Gud. Samme hvor vi er. Hva vi holder på med, så kan vi stoppe opp: «Hva tenker Du om dette jeg holder på med nå?» Eller: «Noen trenger Din hjelp for å komme videre.» «Noen vi kjenner sliter, kan Du hjelpe?»

*Kjære Gud, jeg har det godt
Takk for alt som jeg har fått
Du er god, du holder av meg
Kjære Gud, gå aldri fra meg
Pass på liten og på stor
Gud bevare far og mor
... og alle barn på jord..*

Tegning
Live Narum

BARNEFESTIVAL

Lørdag 24. januar kl. 11-15

På Bygdestua, Hoffsvangen

AKTIVITETER:

HOBBYKROK
ANSIKTSMALING (kl. 12-14)
AKEBAKKE
BOBLEBALLER
LEGOHJØRNE
BORDTENNIS
RIDNING (kl. 11.30-13.00)

Kiosk med salg av vafler,
kaffe m.m.
Gratis pølser (kl. 13-14)

Besøk av Vestre Toten Soul Children
som holder mini-konsert

DEN NORSKE KIRKE
Bakke, Hoff, Krage, Kolbu og Nordtun menigheter
Postboks 28, 2011 Lene

Sees vi på
barnefestivalen?
Det er gratis!

Blomsterfondet er 75 år

Årets siste oppdrag er fullført av blomsterfondets medlemmer. Sommerens blomster er fjernet og erstattet med calluna.

Den andre februar i 1950, møttes en del interesserte personer på Tingvang for å drøfte mulighetene for dannelse av Kolbu kirkes blomsterfond. Det skulle være basert på frivillig innsats og skulle ha som formål å hedre de døde minne ved å ha en velstelt og pen kirkegård. Fondet ble en realitet og har siden vært i drift, hvilket betyr at det i år kan feire 75-årsjubileum.

Hilda Røise ble valgt til blomsterfondets første formann og som styremedlemmer ble valgt Magnhild Huuse, Martha Jacobsen, Nina Sønsteby, Petra Narum, Pauline Dyste, Eli Røise, August Nøkleby og Ole O. Tandsæther. I årene som har gått siden den gang, har mange av bygdas befolkning gjort en betydelig innsats for å holde kirkegården velstelt og pen. Dette er også hovedoppgaven til dagens medlemmer av blomsterfondet, som i tillegg til å jobbe generelt for vedlikehold og forskjønnelse av kirkegården, planter og steller 25 til 30 graver som de pårørende ikke har anledning til å stelle selv. Blomsterfondet teller i dag 19 medlemmer og styret består av formann Bodil Dotseth Ringerud, nestformann Eva Sommerstad, kasserer Annie Dahl og sekretær Astrid Nyborg.

Foruten de faste avgiftene som fondet får for stell av graver, har fondet opp gjennom årene fått minnegaver og til dels store testamentariske gaver som har gjort at man økonomisk har vært i stand til å bidra ved utbedringer av kirken og kirkegården. Det kan nevnes puter til kirkebenkene, oppslagstavler, stakitt, flombelysning, helleganger inn til kirken og som det siste bidraget, gardiner til kirkestuen. Blomsterfondet er takknemlig for det gode samarbeidet de har med kirketjener og for den velvilje kirkens ansatte og bygdefolket viser dem.

Men fondet har problemer med rekrutteringen, så er det noen som kan tenke seg å bidra, er det meget kjærkomment. Ta gjerne kontakt med menighetskontoret om du er en av dem.

KANY

JULETREFESTER

Familie-juletrefest på Tabor lørdag 27.12 kl 17

Andakt, bevertning, gang rundt juletreet og besøk av nissen. Alle er hjertelig velkomne til å feire med gamle og nye venner. Arr.: Bergseng søndagsskole og Liv og Fred venner.

Bygdas juletrefest søndag 28.12 kl 17-19 i Bygdestua på Vangen

Det blir underholdning, servering av kake, kaffe og saft, gang rundt juletreet og besøk av nissen. Påmelding og mer info på www.otfs.no. Arr.: Kirken i Østre Toten og Østre Toten frivilligsentral.

Vårprogram Bergseng søndagsskole 2026

- 18.01.26: Søndagsskole på Tabor bedehus kl.17.00.
- 24.01.26: Barnefestival på Bygdestua på Hoff kl.11-15.
- 01.02.26: Søndagsskole på Tabor bedehus kl.17.00
- 15.02.26: Søndagsskole på Tabor bedehus kl.17.00
- 08.03.26: Akedag ved fellesfjøsset kl.13.
- 22.03.26: Søndagsskole på Tabor bedehus kl.17.
- 05.04.26: Gudstjeneste i Kolbu kirke kl.11.
Søndagsskolen har kirkekafe.
- 19.04.26: Vårfest på Tabor bedehus kl.11.

Hoff kirke stenges for oppussing vinteren 2026

Fra 1. januar 2026 og i omtrent tre måneder framover vil Hoff kirke være stengt på grunn av nødvendig oppussing. I denne perioden skal kirkerommet få en etterlengtet innvendig fornyelse. Arbeidet omfatter grundig rengjøring av overflater samt maling med tradisjonell limfarge og linoljemaling, slik at kirken kan bevares og framstå i vakker og verdig stand i mange år framover. Selv om kirken holder stengt, vil Spagetti-gudstjenestene gå som planlagt på Bygdestua. Vi håper mange vil delta på disse hyggelige samlingene for små og store. I oppussingsperioden oppfordres menigheten til å delta på gudstjenester i de andre kirkene i kommunen, og vi ønsker alle varmt velkommen dit.

Begravelser i denne perioden vil finne sted i Hoff kapell eller i en av de andre kirkene, etter ønske fra de pårørende.

Vi takker for forståelsen og ser fram til å kunne ønske alle velkommen tilbake til en nyoppusset og vakker Hoff kirke til våren!

Rannveig Theisen, kirkeverge

Foto: AHW Helland

Kremasjon anvendes stadig mer

Mens jordbegravelse har vært den tradisjonelle gravferdsformen på bygdene i tidligere generasjoner, har det i de siste årene blitt mer vanlig med kremasjon eller bisettelse. Også i Kolbu har det etter hvert blitt mange som velger dette som en personlig og verdig avskjed.

-Det har vært en økning av kremasjon i Kolbu etter at kirkegården ble utvidet og det ble anlagt urnelund, sier kirkevergeråd i Østre Toten Rannveig Theisen. Hun kan fortelle at det i 2023 ble gravlagt 15 kister og nedsatt 21 urner, mens antallet i 2024 var 20 kister og 18 urner. -Generelt har det siden 2019 vært en økning i antall kremasjoner på 10 prosent. Økningen er størst på de kirkegårdene som har minnelund. I Østre Toten er det Hoff og Kolbu, sier Theisen.

Kirkeverge Rannveig Theisen i Østre Toten har registrert at det har blitt mer vanlig med kremasjon.

Det har etter hvert blitt mange som har fått sine navn på monumentet i minnelunden på Kolbu kirkegård.

Minnelunden på Kolbu kirkegård ble offisielt åpnet i september 2020. I tiden som har gått siden åpningen, har det kommet opp mange minneskilt med navn på monumentet. Alle som får sine navn her er kremert, men også de som gravlegges i kister kan få sine navn her om de ønsker det. Urnene blir satt ned på plenen med en fellesløsning for blomster. Det er fortsatt mulig å sette ned en urne på tradisjonelt vis med en gravstøtte foran, men de fleste ønsker seg løsningen med minnelund med navn fremfor dette. For det første er det enklere, men det kan også skyldes at de avdøde har pårørende som bor langt unna og således ikke ønsker å ha ansvaret med å stelle en grav.

Men ellers er valget mellom jordbegravelse og kremasjon en personlig beslutning som ofte påvirkes av kulturelle, religiøse og personlige overbevisninger. Uansett om det er avdøde selv eller etterlatte som tar beslutningen, er det viktig å forstå hva kremasjon innebærer, slik at en tar en beslutning som respekterer den avdødes ønsker og som føles riktig for de etterlatte.

Tekst og foto: KANY

Høstens hyggelige sammvær

Også i år fyltes benkene i Kolbu kirke opp under den årlige generasjonsgudstjenesten med etterfølgende hyggelig sammvær i kirkestuen, den 25. september. Arrangementet ble innledet med gudstjeneste ved sokneprest Anne-Hilde Wesenberg Helland, som i slutten av sin preken minnet oss om at enten vi er unge eller gamle eller midt imellom, så trenger vi hverandre. Etter gudstjenesten gikk vi over til kirkestua der diakoniutvalget ventet med kaffe, hjemmebakte kaker og deilige smørbrød som konfirmantene hadde stått for. Konfirmantene som også bidro under gudstjenesten,

var på plass og sto for serveringen. Diakon Janne Alvilde Arntzen ledet det hyggelige sammværet som blant annet bød på opplesning ved May Wenche Wangen. Konfirmantene solgte lodder og ledet loddtrekningen, der hovedgevinsten var en fruktkurv fra Kiwi. Så takk til alle som bidro til at mange fikk en hyggelig opplevelse.

Tekst og foto: KANY

Konfirmantene hjalp til under sammværet i kirkestuen. Her er det Alvilde Arntzen Gulli (t.v.) og Anna Lovise Gjærde Ødegaard som byr på deilige smørbrød.

Anne-Hilde Wesenberg Helland blir bydd på smørbrød av Marte Julie Hagen.

Konfirmantene sto for trekningen av kveldens gevinster.

Det nye konfirmantkullet bidro med blant annet sang under gudstjenesten.

DET SKJER I KOLBU

Misjonsgudstjeneste søndag 11. januar kl 11

Vi får besøk av Jorunn Vang. I høst har hun hatt praksis i kirker i Etiopia. Hun vil fortelle og vise bilder, - litt i gudstjenesten og mest på kirkekaffen!

To ganger i uka reiser pastor Teshome og evangelist Almas hjem til folk som trenger støtte og håp når livet blir vanskelig. Her er de i baksetet på bussen på vei til neste adresse. Foto: Jorunn Vang

Kveldsbønn i Kolbu kirke –

1. torsdag i måneden

Velkommen til en pust i kirkebenken hver måned fra og med torsdag 5. februar, kl 17.30-18.

Vaffellunsj i Kirkestua –

2. torsdag i måneden

Vi møtes i kirkestua kl 11.30-13.00. Det er servering av vaffel og kaffe/te. Datoer for våren er: 8. januar, 12. februar, 5. mars (i anledning bispevisitasen), 9. april, 11. juni og 13. august.

BABYSANG 0-1 år på Bygdestua på Hoff – hver onsdag kl 11-13

Oppstart onsdag 14. januar. Velkommen til sang og prat! Janne serverer lunsj. 300 kr pr. semester betales til Vipps 138034. Merk med barnets navn.

Sang og suppe i kirkestua

Akkurat som suppe, er allsang sunt og trivelig. I tillegg er det moro å synge sammen. Derfor slår vi to fluer i en smekk og inviterer til sang og suppe i kirkestua. Opplegget er enkelt: alle som kommer får utdelt suppe og salmebok. Når suppa er spist, setter vi oss rundt pianoet og synger de salmene vi måtte ha lyst til. Det er bare å sette kantor Torbjørn på prøve, han påstår å kunne spille hver eneste salme i hele boka. Arrangementet er gratis, og alle er hjertelig velkommen!

Torsdag 15. januar kl. 1800

Torsdag 19. mars kl. 1800

Nytt liv i korpsmusikken!

Aspiranter i Hoff og Kolbu skolekorps øver på Lund - foto Karsten Nyborg

Det er blåst nytt liv i korpsmusikken i Kolbu, som mange har savnet etter at Hoff og Kolbu slo seg sammen og dannet Hoff og Kolbu skolekorps. Det har fått ildsjeler og musikkveteraner som Marion Heimdal, Pål Ove Tandsæther og Knut Arild Johansen, til å ta initiativet til å gjennomføre et nytt rekrutteringstiltak. Dette har blitt positivt mottatt av såvel unger som foreldre og likeledes bygdas to skoler.

Fra slutten av april har 25 jenter og gutter i alderen åtte til 11 år, møtt til musikkøvelser to ganger ukentlig. Øvelsene har foregått på Kolbu skole og på Kolbu Montessoriskole med musikere fra tidligere Kolbu Janitsjar som instruktører. De unge musikere blir snart å høre, for de skal ha sin første offentlige opptreden i Kolbu kirke når julen skal synges og spilles inn den 14. desember. Da skal de ha en egen avdeling og de skal også spille sammen med nystartede Kolbu Musikkorps.

KANY

Vi synger og spiller jula inn i Kolbu kirke

Søndag 14. desember kl. 1600 skal vi ha vår tradisjonelle julekonsert i kirka. De som skal være med er Kolbu musikkorps, aspiranter fra Hoff og Kolbu skolekorps, Kolbu og Eina blandede kor, dirigert av henholdsvis Pål Ove Tandsæther og Erik Wang. Solister er Olena Korkach, Gea Lønhaug og Torbjørn Dyrud. Det blir mye tradisjonsrik julemusikk, andakt og allsang. Hjertelig velkommen!

Kolbu og Eina blandakor

Gratis inngang, kollekt ved utgangen for de som vil gi en gave til de medvirkende.

Vi støtter menighetens arbeid

Gjøvik:
Marcus Thranesgt. 4,
Tlf.: 61 15 05 80
Toten:
Tlf.: 61 19 84 50
www.trostrudbegravelse.no

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE

14.desember: Vi synger og spiller jula inn

Kolbu kirke kl. 16.00

Torbjørn Dyrud, Anne-Hilde W. Helland

24.desember: Julaften-gudstjeneste

Kolbu kirke kl.16.00

Anne-Hilde W. Helland

25.desember: Høytidsgudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00

Anne-Hilde W. Helland

11.januar: Misjonsgudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00

Anne-Hilde W. Helland, Jorunn Vang

25.januar: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00

Anne- Hilde W. Helland

08.februar: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00

Anne-Hilde W. Helland

22.februar: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00

Anne-Hilde W. Helland

8.mars: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00

Anne-Hilde W. Helland

15.mars: Visitasgudstjeneste

Kolbu kirke kl. 11.00

Anne-Hilde W. Helland

22.mars: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00

Anne-Hilde W. Helland

Ring 116 111 eller
chat med oss på
116111.no

Land Trykkeri as

- få det trykt i Land du også!

LT@landtrykkeri.no

SLEKTERS GANG

DØPTE

Olav Gårder Totland

Hedda Kampelien Linnerud

Leo Røise Myhre

Leah Lunde Nerseth

Noah Rognerud Gaarder

Eva Amalie Engtrø

Sigrid Holthe Blikseth

VIGSEL

Mari Fristad Linnerud og Fredrik Foreman

Eva Holter og Johannes Berger

Anne-Lise Steinsland og Emil André Thorp

DØDE

John Sinnerud

Björg Pedersen

Harald Degvold

Ingrid Holje

Leif Håkon Bjerkengen

Else Marie Andersen

Hjertevipps

Vipps 948953

Pengene fra hjertevippsen
blir vekslet inn i gavekort
som deles ut til mennesker i
Østre Toten etter behov.

Et initiativ fra kirkene i Østre
Toten og Frivilligsentralen - i
samarbeid med kommunale
tjenester

muligheter.otfs.no

Julekort fra 1954 - utlånt av Jens Amalie